

L kapitola 8.

[1] Potom Ježíš porocházel městy a vesnicemi a přinášel radostnou zvěst o Božím království; bylo s ním dvanáct učedníků [2] a některé ženy uzdravené od zlých duchů a nemocí: Marie, zvaná Magdalská, z níž vyhnal sedm démonů, [3] Jana, žena Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnohé jiné, které se o ně ze svých prostředků staraly. [4] Lidé se k němu scházeli ve velkých zástupech a přicházeli z mnoha měst. Mluvil k nim v podobenství: [5] "Vyšel rozséváč rozsívat semeno. Když rozsíval, padlo některé zmo podél cesty, bylo pošlapáno a ptáci je sezobali. [6] Jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu. [7] Jiné padlo doprostřed trní; trní rostlo a udusilo je. [8] A jiné padlo do země dobré, vzrostlo a přineslo stonásobný užitek." To řekl a zvolal: "Kdo má uši k slyšení, slyší!" [9] Jeho učedníci se ho ptali, co to podobenství má znamenat. [10] On řekl: "Vám je dáno znát tajemství Božího království, ostatním však jen v podobenstvích, aby hledíce neviděli a slyšíce nechápali. [11] Toto podobenství znamená: Semem je Boží slovo. [12] Podél cesty - to jsou ti, kteří uslyší, ale pak přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni. [13] Na skále - to jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyšeli; protože v nich však nezakořenilo, věří jen nějaký čas a v čas pokušení odpadají. [14] Semeno padlé do trní jsou ti, kteří uslyší, ale potom je starosti, majetek a rozkoše života dusí, takže nepřinesou úrodu. [15] Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu. [16] Nikdo přece nerozsvítí světlo a nepřikryje nádobu ani je nedá pod postel, ale dá je na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo. [17] Nic není skrytého, co jednou nebude zjeveno, a nic utajeného, co by se nepoznalo a nevyšlo najevo. [18] Dávejte tedy pozor, jak slyšíte: Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude odňato i to, co myslí, že má." [19] Přišla za ním jeho matka a bratři, ale nemohli se k němu dostat pro zástup. [20] Lidé mu oznámili: "Tvoje matka a bratři stojí venku a chtějí se s tebou setkat." [21] On jim odpověděl: "Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší slovo Boží a podle toho jednají." [22] Jednoho dne vstoupil on i jeho učedníci na loď; řekl jim: "Přeplovme se na druhý břeh jezera." Když odrazili od břehu [23] a plavili se, usnul. Tu se snesla na jezero bouře s vichřicí, takže nabírali vodu a byli ve velkém nebezpečí. [24] Přistoupili a probudili ho se slovy: "Mistře, Mistře, zahyneš!" On vstal, pohrozil větru a valícím se vlnám; i ustaly a bylo ticho. [25] Řekl jim: "Kde je vaše víra?" Oni se zděsili a užasli. Říkali mezi sebou: "Kdo to jen je, že rozkazuje i větru a vodám a poslouchají ho?" [26] Přeplovli se do krajiny gerasenské, která leží proti Galileji. [27] Když vystoupil na břeh, vyšel proti němu jakýsi muž z toho města, který byl posedlý démony a už dlouhou dobu nenosil oděv a nebydlel v domě, nýbrž v hrobech. [28] Když spatřil Ježíše, vykřikl, padl před ním na zem a hlasitě zvolal: "Co je ti po mně, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Žádám tě, abys mne netrápil." [29] Ježíš totiž nečistému duchu přikazoval, aby z toho člověka vyšel. Neboť ho velice často zachvacoval; tehdy ho poutali řetězy a okovy a hlídali, ale on pouta vždy převal a byl démonem hnán do pustých míst. [30] Ježíš se ho zeptal: "Jaké je tvé jméno?" Odpověděl: "Legie", protože do něho vešlo mnoho zlých duchů. [31] A prosili Ježíše, jen aby jim nepřikazoval odejít do pekelné propasti. [32] Bylo tam veliké stádo vepřů, které se páslo na svahu hory. Démoni ho prosili, aby jim dovolil do nich vejít; on jim to dovolil. [33] Tu vyšli z toho člověka, vešli do vepřů, a stádo se hnalo po příkré srázu do jezera a utopilo se. [34] Když pasáci viděli, co se stalo, utekli a donesli o tom zprávu do města i do vesnic. [35] Lidé se šli podívat, co se stalo; přišli k Ježíšovi a našli toho člověka, z něhož vyšli démoni, jak sedí u Ježíšových nohou oblečen a chová se rozumně. A zděsili se. [36] Ti, kteří viděli, jak byl ten posedlý vysvobozen, jim o tom pověděli. [37] A všichni obyvatelé gerasenské krajiny prosili Ježíše, aby od nich odešel, poněvadž se jich zmocnila veliká bázeň. Vstoupil tedy na loď, aby se vrátil. [38] Ale ten muž, z něhož vyšli démoni, ho prosil, aby směl být s ním; on ho však poslal zpět a řekl mu: [39] "Vrať se domů a vypravuj, jak veliké věci ti učinil Bůh." I odešel a zvěštoval po celém městě, jak veliké věci mu učinil Ježíš. [40] Když se Ježíš racel, zástup ho přivítal, protože na něj už všichni čekali. [41] Tu k němu přišel muž, který se jmenoval Jairo; byl to představený synagogy. Padl Ježíšovi k nohám a úpěnlivě ho prosil, aby přišel do jeho domu, [42] protože měl jedinou dceru, asi dvanáctiletou, a ta umírala. Když tam Ježíš šel, zástupy ho velmi tísnily. [43] A byla tam žena, která měla dvanáct let krvácení a nikdo ji nemohl uzdravit. [44] Přišla zezadu a dotkla se třásní jeho šatu, a hned jí krvácení přestalo. [45] Ježíš řekl: "Kdo se mne to dotkl?" Když všichni zapírali, řekl Petr a ti, kdo byli s ním: "Mistře, kolem tebe jsou zástupy a tlačí se na tebe!" [46] Ale Ježíš řekl: "Někdo se mne dotkl. Já jsem poznal, že ze mne vyšla síla." [47] Když žena viděla, že se to neutají, přišla chvějíc se, padla mu k nohám a přede všemi lidmi vypověděla, proč se ho dotkla a jak hned byla uzdravena. [48] On jí řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji." [49] Když ještě mluvil, přišel kdosi z domu představeného synagogy a řekl: "Tvá dcera je mrtva, už Mistra neobtěžuj." [50] Ježíš to uslyšel a řekl: "Neboj se, jen věř a bude zachráněna." [51] Když přišel k němu do domu, nedovolil, aby s ním někdo šel dovnitř, jen Petr, Jan a Jakub s otcem té dívky i s její matkou. [52] Všichni nad mrtvou plakali a naříkali. On řekl: "Neplačte. Nezemřela, ale spí." [53] Posmívali se mu, protože věděli, že zemřela. [54] On však ji vzal za ruku a zvolal: "Dcerko, vstaň!" [55] Tu se jí život vrátil a hned vstala. Nařídil, aby jí dali něco k jídlu. [56] Jejích rodičů se zmocnil úžas. On jim však přikázal, aby nikomu neříkali, co se stalo.